

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 20-717/AL/GLD

Beslissing van de Raad van Discipline in het ressort Arnhem-Leeuwarden van 19 juli 2021 in de zaak 20-717/AL/GLD naar aanleiding van de klacht van:

klager gemachtigde: de heer Van der S. **oververweerster**

1 VERLOOP VAN DE PROCEDURE 1.1 Op 10 maart 2020 heeft klager bij de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Gelderland (hierna: de deken) een klacht ingediend over verweerster. 1.2 Op 15 september 2020 heeft de raad het klachtdossier met kenmerk K 20/47 van de deken ontvangen. 1.3 De klacht is behandeld op de zitting van de raad van 28 mei 2021. Daarbij waren klager, bijgestaan door zijn gemachtigde, en verweerster aanwezig. Van de behandeling is proces-verbaal opgemaakt. 1.4 De raad heeft kennisgenomen van het in 1.2 genoemde klachtdossier en van de op de inventarislijst genoemde bijlagen 1 tot en met 8.

2 FEITEN 2.1 Voor de beoordeling van de klacht gaat de raad, gelet op het klachtdossier en de op de zitting afgelegde verklaringen, uit van de volgende feiten. 2.2 Verweerster behartigt sinds eind 2018 de belangen van de ex-partner tegen klager in een procedure omtrent vaststelling vaderschap. 2.3 Op 10 januari 2019 heeft verweerster namens haar cliënte een brief aan klager gestuurd. Deze brief heeft verweerster aan huisnummer 10 gestuurd, terwijl klager in dezelfde straat op nummer 23 woont. Klager heeft deze brief (geopend) ontvangen. Huisnummer 10 bestaat niet in de straat van klager. 2.4 Per e-mail van 17 januari 2019 heeft een advocaat aan verweerster laten weten dat zij klager zal bijstaan en dat klager haar de brief van verweerster van 10 januari 2019 had doorgezonden. Op die brief heeft de advocaat van klager op 29 januari 2019 inhoudelijk gereageerd. 2.5 Op 6 mei 2019 heeft verweerster namens haar cliënte een verzoekschrift tot vaststelling gerechtelijk vaderschap ingediend bij de rechtbank Gelderland, locatie Zutphen. In dat verzoekschrift is bij de personalia van klager huisnummer 10 vermeld. Verweerster heeft dit verzoekschrift niet gelijktijdig aan klager of aan zijn advocaat gestuurd. 2.6 Naar aanleiding van een door de advocaat van klager ontvangen verzoek van de rechtbank tot opgave van haar verhinderdata in de procedure tot vaststelling gerechtelijk vaderschap van klager, heeft zij namens klager op 9 juli 2019 aan verweerster om een toelichting gevraagd over een onbekend verzoekschrift. Diezelfde dag heeft verweerster per e-mail aan de advocaat van klager bevestigd dat zij een verzoekschrift namens haar cliënte bij de rechtbank had ingediend en ervan uit was gegaan dat de griffie van rechtbank daarvan conform het procesreglement een exemplaar aan de advocaat van klager zou sturen. Verweerster heeft alsnog een kopie van het verzoekschrift bij haar e-mail gevoegd. 2.7 Per e-mail van 11 juli 2019 heeft de advocaat van klager aan verweerster laten weten dat zij ook het verzoekschrift via de rechtbank had ontvangen. In diezelfde e-mail heeft zij zich bij verweerster beklaagd over de gang van zaken met het niet toesturen van het verzoekschrift in strijd met gedragsregel 20.2. 2.8 Op 4 oktober 2019 heeft de advocaat

van klager een verweerschrift ingediend bij de rechtbank. Daarin stond als huisnummer van klager nummer 23 vermeld.2.9 Op 17 oktober 2019 heeft bij de rechtbank een mondelinge behandeling plaatsgevonden over de procedure tot vaststelling gerechtelijk vaderschap.2.10 Op 4 februari 2020 heeft de rechtbank een eindbeslissing genomen.2.11 Op 3 maart 2020 heeft verweerster rechtstreeks een brief aan klager gestuurd naar huisnummer 10, en daarin onder meer geschreven: *“Tot mij wendde zich opnieuw [cliënte] in verband met het navolgende. Zoals u weet, heeft de Rechtbank Gelderland, locatie Zutphen, bij beschikking van 4 februari 2020 het gerechtelijk vaderschap van u vastgesteld van [naam],(...). Op grond van deze beschikking bent u een juridische ouder van [naam]. Juridische ouders hebben op grond van de wet een onderhoudsverplichting jegens hun kind. Cliënte heeft mij verzocht om juridisch advies en rechtsbijstand bij het vaststellen van uw onderhoudsverplichting jegens [naam]. Om dit te kunnen berekenen (...)* Graag ontvang ik de gevraagde stukken van u binnen 10 dagen na vandaag. Mocht ik niet van u vernemen binnen 10 dagen na vandaag dan voelt cliënte zich genoodzaakt u opnieuw in rechte te betrekken. Cliënte hoopt dat dit niet nodig zal zijn. (...).”

2.12 Na ontdekking van de onjuiste adressering heeft verweerster haar brief van 3 maart 2020 op 5 maart 2020 opnieuw per gewone en per aangetekende post naar het juiste huisnummer van klager gestuurd.

3 KLACHT 3.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerster tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet door:a) een verzoekschrift tot vaststelling vaderschap in te dienen bij de rechtbank zonder daarvan ook een afschrift aan (de advocaat van) klager te sturen;b) correspondentie aan klager aan een verkeerd te adresseren, terwijl verweerster wist, dan wel had kunnen weten, wat het juiste huisnummer van klager is, waardoor vertrouwelijke stukken voor klager in handen van derden zijn gekomen;c) klager zonder noodzaak op 3 maart 2020 rechtstreeks aan te schrijven en niet zijn advocaat, terwijl verweerster wist wie de advocaat van klager was omdat de beroepstermijn in de eerste procedure nog liep en het verzoek van de cliënte van verweerster om kinderalimentatie te ontvangen uit die procedure voortvloeide.

4 VERWEER 4.1 Verweerster heeft tegen de klacht onder meer het volgende verweer gevoerd.*Klachtonderdeel a)*4.2 Op basis van het procesreglement ging verweerster er vanuit dat de rechtbank aan de belanghebbende(n), dus aan (de advocaat van) klager, bij de ontvangstbevestiging ook een exemplaar van haar verzoekschrift zou meesturen. Na ontvangst van de e-mail van de advocaat van klager op 9 juli 2019 heeft zij dit ook zo aan de advocaat van klager uitgelegd en alsnog een kopie van het verweerschrift meegestuurd. Volgens verweerster is klager hierdoor echter niet in zijn belangen geschaad, zodat haar geen tuchtrechtelijk verwijt kan treffen. Klager had immers nog maanden de tijd om tot de door de rechtbank geplande datum van de mondelinge behandeling een verweerschrift in te dienen en heeft dat ook gedaan, aldus verweerster.*Klachtonderdeel b)*4.3 Verweerster heeft pas op 5 oktober 2020 ontdekt dat zij telkens in correspondentie en in processtukken het verkeerde huisnummer van klager heeft gebruikt. Tot dat moment is zij uitgegaan van het door haar cliënte verstrekte adres met kennelijk een onjuist huisnummer van klager. Zij heeft al die tijd het juiste huisnummer ook over het hoofd gezien, zowel in het uittreksel BRP en ook in het verweerschrift van klager. Zij heeft hiervoor meermaals haar excuses aan klager aangeboden en ook haar werkwijze voor de toekomst aangepast.*Klachtonderdeel c)*4.4 Weliswaar vloeide het verzoek van haar cliënte aan

klager tot vaststelling van alimentatie voort uit de eerdere procedure tot vaststelling gerechtelijk vaderschap tegen klager, maar dit ging om een nieuwe kwestie. Daarom en omdat verweerster niet wist of klager nog door zijn eerdere advocaat werd bijgestaan, achtte zij zich vrij om haar brief van 3 maart 2020 rechtstreeks aan klager te sturen. Achteraf bezien had verweerster beter eerst navraag kunnen doen bij de eerdere advocaat van klager, wat zij in de toekomst zeker ook zal doen, maar tuchtrechtelijk verwijtbaar was haar handelen niet, aldus verweerster.

5 BEOORDELING 5.1 De raad stelt voorop dat de klacht betrekking heeft op het handelen van de advocaat van de wederpartij van klager. Volgens vaste rechtspraak van het hof komt aan deze advocaat een grote mate van vrijheid toe om de belangen van zijn cliënt te behartigen op een wijze die hem, in overleg met zijn cliënt, goeddunkt. Deze vrijheid is niet onbeperkt, maar kan onder meer worden ingeperkt als de advocaat a) zich onnodig grievend uitlaat over de wederpartij, b) feiten poneert waarvan hij weet of redelijkerwijs kan weten dat deze in strijd met de waarheid zijn dan wel c) (anderszins) bij de behartiging van de belangen van zijn cliënt de belangen van de wederpartij onevenredig schaadt zonder dat daarmee een redelijk doel wordt gediend. Daarbij geldt dat de advocaat de belangen van zijn cliënt dient te behartigen aan de hand van het feitenmateriaal dat zijn cliënt hem verschaft, en dat hij in het algemeen mag afgaan op de juistheid daarvan en slechts in uitzonderingsgevallen gehouden is de juistheid daarvan te verifiëren. 5.2 Bij toetsing van het gedrag van de advocaat is de tuchtrechter niet gebonden aan de gedragsregels, maar die regels kunnen, gezien ook het open karakter van de wettelijke norm van artikel 46 Advocatenwet, daarbij wel van belang zijn (direct of analoog). Aan de hand van voormelde maatstaf zal de raad het gedrag van verweerster beoordelen. *Klachtonderdeel a)* 5.3 De raad is van oordeel dat niet is gebleken dat verweerster de grenzen van de haar, als advocaat van de wederpartij, toekomstige vrijheid heeft overschreden door het verzoekschrift op 6 mei 2019 niet gelijktijdig aan de rechtbank en aan (de advocaat van) klager te sturen. Verweerster mocht erop vertrouwen dat de griffie van de rechtbank het verzoekschrift aan (de advocaat van) klager zou sturen zoals in het procesreglement is bepaald. Het was weliswaar collegiaal geweest als verweerster ook een afschrift van het verzoekschrift meteen aan de haar bekende advocaat van klager had gestuurd. Dat klager door toedoen van verweerster in zijn belangen is geschaad, is de raad echter niet gebleken. Nadat de advocaat van klager haar daarover op 9 juli 2019 heeft bevraagd, heeft verweerster meteen diezelfde dag alsnog een afschrift van het verzoekschrift toegestuurd, terwijl de advocaat van klager ook rond die tijd van de griffie van de rechtbank een afschrift van het verzoekschrift heeft ontvangen. Tot de datum van indiening van zijn verzoekschrift op 4 oktober 2019 heeft klager bovendien ruim voldoende de tijd gehad om de zaak inhoudelijk met zijn advocaat te bespreken en daarin zijn standpunt te bepalen. Nu verweerster hiervan tuchtrechtelijk geen verwijt kan worden gemaakt, wordt klachtonderdeel a) ongegrond verklaard. *Klachtonderdeel b)* 5.4 Blijkens de e-mail van 17 januari 2019 van de advocaat van klager is de eerste brief van verweerster van 10 januari 2019 - met huisnummer 10 in plaats van 23 - wel door klager ontvangen. Ter zitting van de raad is namens klager toegelicht dat huisnummer 10 in zijn straat niet bestaat en de postbode, die de bewoners van de straat kent, de brief geopend bij klager heeft bezorgd. De raad constateert dat de advocaat van klager noch in haar e-mail van 17 januari 2019, noch in de daaropvolgende e-mail van 29 januari 2019 en evenmin na ontvangst van het verzoekschrift, verweerster op het gebruik van een verkeerd huisnummer van klager heeft geattendeerd. Verweerster heeft het door haar cliënte verstrekte huisnummer van klager vervolgens ook in haar

verzoekschrift onjuist vermeld. Pas na deze procedure, op 5 maart 2020, heeft verweerster haar vergissing met betrekking tot het huisnummer van klager zelf ontdekt en dit meteen hersteld.5.5 Naar het oordeel van de raad heeft verweerster door niet meteen bij aanvang van de zaak ook zelf het huisnummer van klager op juistheid te controleren slordig gehandeld, maar daardoor niet ook tuchtrechtelijk verwijtbaar jegens klager. Feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat klager door de ontvangst van de al geopende brief van verweerster van 10 januari 2019 in zijn belangen dan wel in zijn privacy is geschaad, zijn door hem niet gesteld. Dat zijn privacy zou zijn geschonden, blijkt ook niet uit de correspondentie van de advocaat van klager die daarover niets richting verweerster heeft gemeld. Nu verweerster voor haar vergissing in de adressering aan klager bovendien haar verontschuldigingen heeft aangeboden, heeft toegezegd haar werkwijze in de toekomst aan te zullen passen en de raad ook anderszins niet is gebleken dat klager op enigerlei wijze in zijn belangen is geschaad, zal de raad ook klachtonderdeel b) ongegrond verklaren.*Klachtonderdeel c)*5.6 Uitgangspunt is dat een advocaat zich met een partij betreffende een aangelegenheid, waarin deze naar hij weet door een advocaat wordt bijgestaan, niet anders in verbinding stelt dan door tussenkomst van die advocaat, tenzij die advocaat toestemming heeft gegeven om rechtstreeks met de cliënt in verbinding te treden (vgl lid 1 van Gedragsregels 25). Hiervan kan worden afgeweken bij een aanzegging met rechtsgevolg, die door een advocaat rechtstreeks aan de wederpartij mag worden gestuurd, mits met gelijktijdige verzending van een afschrift aan diens advocaat (lid 2).5.7 Vaststaat dat verweerster binnen een maand na de uitspraak van de rechtbank van 4 februari 2020 haar brief van 3 maart 2020, nagezonden op 5 maart 2020, rechtstreeks aan klager heeft gestuurd en niet tevens aan diens advocaat. Nu uit de stukken niet is gebleken dat verweerster voor die handelwijze toestemming van de advocaat van klager heeft gekregen, heeft verweerster daarmee Gedragsregel 25 overtreden.5.8 Genoemde gedragsregel heeft als doel het evenwicht tussen partijen in een juridisch geschil te bewaren. Voorkomen moet worden dat de advocaat van de wederpartij een partij bij een geschil overrompelt zonder bijstand van zijn eigen advocaat. Of verweerster jegens klager ook tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld, hangt af van de omstandigheden van het geval. Daarover overweegt de raad als volgt.5.9 Verweerster heeft vrij snel en zelfs nog binnen de appeltermijn na de beslissing tot vaststelling van het vaderschap van klager op 3 maart 2020 een brief aan hem gestuurd om de rechten van haar cliënte op kinderalimentatie veilig te stellen. Anders dan verweerster heeft betoogd, hangen die twee kwesties naar het oordeel van de raad in die zin duidelijk met elkaar samen. Om die reden en omdat sprake was van een zeer precaire emotionele kwestie tussen partijen had verweerster voorafgaand aan het versturen van haar brief van 3 maart 2020 aan klager, zich er eerst bij zijn (eerdere) advocaat van moeten vergewissen of die klager nog altijd bijstond. Verweerster heeft dat niet gedaan maar klager rechtstreeks aangeschreven.5.10 Op grond van deze omstandigheden en nu niet is gebleken van een uitzonderingssituatie als bedoeld in het tweede lid van Gedragsregel 25, heeft verweerster dan ook tuchtrechtelijk verwijtbaar jegens klager gehandeld. De raad zal klachtonderdeel c) gegrond verklaren.

6 MAATREGEL De raad heeft één klachtonderdeel gegrond verklaard. Voor oplegging van een maatregel (waarvoor in beginsel een waarschuwing in aanmerking zou komen) ziet de raad geen aanleiding om de navolgende redenen. Verweerster heeft naar het oordeel van de raad inzicht getoond in het onjuiste van haar handelen, daarvoor haar excuses aangeboden en ter zitting ook verklaard haar werkwijze in de toekomst aan te zullen passen. Niet is gebleken dat verweerster welbewust en met

